

[Hønrø.]

forslag vedtoges, ville vort underskud på handelsbalancen, arbejdsløsheden, skatetrykket og inflationen vokse. Et økonomisk sammenbrud kunne blive følgen. Samtidig ville vi udenrigspolitisk stå uden for det vesteuropæiske system og derigennem blive meget mere afhængige af Sovjetblokken.

Kristeligt folkeparti må ud fra sin politiske ansvarsbevidsthed afvise propagandistiske ændringsforslag til dette finanslovsforslag, hvad enten de kommer fra højrefløj eller venstrefløj. Vi har vist os rede til at tage medansvar også for denne finanslov, så vi kan fortsætte en afbalanceret besparelselinje. Når finanslovsforslaget er vedtaget, må vi sammen med partierne i septemberforliget finde endnu større besparelser, der skal finansiere skattelettelserne næste år. Disse skattelettelser bør gøre det muligt at gennemføre den indkomstpolitik, der forøger erhvervslivets konkurrenceevne og på mere varig måde reducerer arbejdsløsheden.

Freddy Madsen (DKP):

Efter en næsten 3 måneders behandling af forslaget til finanslov med anvendelse, som det er sagt, af betydelige mængder af papir burde man forvente, at der nu var udsigt til et fornuftigt budget for familien Danmark for 1976-77. Flertallet af Danmarks befolkning har ret til at forvente, at deres valgte repræsentanter løser denne opgave. Det drejer sig ikke mindst om det store flertal, der med slid og møje i det daglige arbejde skaber landets værdier og gør Danmark til et af de rigeste lande i verden.

Desværre er det jo gået anderledes. Vi står med over 1.300 ændringsforslag til finanslovsforslaget. De er brikker, der kan passes ind i den mosaik, der til sidst vil udgøre finansloven. Deriblandt findes mere end 150, der kunne give et tåleligt resultat. Ganske vist vil det endelige resultat først fremkomme, når afstemningerne har fundet sted, men allerede nu er vi jo i stand til at forudsige, hvad der vil ske, og det går ikke i den retning, der på en rimelig måde imødekommer jævne menneskers ønsker, og det ligger langt fra de ændringsforslag, som vi har stillet.

Det er regeringen, der har fremsat forslag til finanslov, og det er også den, der har ledet forhandlingerne om ændringer. Vi bekl-

ger, at vi nu må konstatere, at det bliver værre, end vi på forhånd havde troet. I september lavede regeringen et forlig med venstre, der omfattede besparelser på finansloven med 500 mill. kr. De er gennemført til punkt og prikke. De omfatter mange områder, men fælles for de fleste er, at de rammer de svagest stillede i vores samfund. Lad mig blot tage et par af de reelle eksempler, der kan illustrere det.

Man udskyder udbetaling af pensionen med 1 måned på trods af, at alting i den nuværende situation taler for at sætte pensionsalderen ned. Man fratager gamle og syge mennesker deres pension, når de er indlagt på hospitaler og indstillet til en plejehjemsplads, men det sker på et tidspunkt, hvor samfundet ikke har sikret, at en plejehjemsplads er til rådighed. I praksis vil det medføre, at gamle og syge mennesker må tage afsked med det hjem, de opbyggede i et langt, slidsomt liv, hvor deres eneste holdpunkt nu kan blive en primitiv jernseng på et hospital. Det er ufatteligt, at politikere, der ynder at kalde sig ansvarlige, kan gennemføre den slags ting for at spare nogle kroner, der er helt ligegyldige i den store sammenhæng. Måske kan det glæde kristeligt folkeparti, at man nu får den fattige enkes skærv, selv om det sker med tvang. Men det fortæller også noget om, hvor langt det socialdemokrati, der engang havde som motto at være de fattiges værner og de riges ris, har strakt sig for at tækkes de borgerlige. Selv det var dog ikke nok. Venstre, der i forvejen havde sikret sig, at arbejderne lønninger blev fastlåst igennem tvangsloven, og at arbejdsgiverne blev benådet med et tilskud på 1.350 mill. kr. fra statskassen, ønskede yderligere at ydmyge regeringen med nye krav.

Desværre var regeringen parat til at bøje sig for denne uhyrlige pression. I første omgang tilbød man yderligere besparelser på 80 mill. kr., men det var ikke nok til at sikre støtte fra de vaklende partier i midten, der er under pres fra højre. Så ofrede regeringen 200 mill. kr., og så lykkedes det at få det, som man kalder en aftale, og som efter sigende skulle være næsten lige så godt som et forlig. Men selv hr. Erhard Jakobsens mærkværdighed af et parti har åbenbart fået lov til at spille regeringen på næsen. Alligevel lykkedes det ikke trods disse ind-